

Mødet den 14. Decbr. 1905.

Fraværende var: Harald Jensen, Jacob Jensen og Sabroe.

Til Efterretning forelaa følgende Sager:

1. (J. Nr. 363—1905). Cirkulære fra Justitsministeriet vedrørende **Værgeraadene**.
2. (J. Nr. 365—1905). Meddelelse om at Kong Christian den Niendes og Dronning Louises Guldbryllupsasyl er fritaget for **Ejendomsskyld** fra 1. Juli 1904 at regne.
3. (J. Nr. 19⁵—1905). Anvisning af Erstatning fra Statskassen for Udgifter i Henhold til Lov om Udstedelse af ekstraordinære **Hjemstedsbeviser** i April og Juli Halvaar d. A. med 440 Kr. 38 Ø.
4. (J. Nr. 6⁵—1905). Meddelelse af Indenrigsministeriets Samtykke til, at det til Anbringelse af en 3' Brandhane ved Husholdningsbygningen paa **Fodfolkskasernen** medgaaede Beløb, 893 Kr. 69 Øre, tillægges Kasernens Tilblivelsesværdi og forrentes med denne.
5. (J. Nr. 22^{8, 10, 11}—1905). Samme Ministeriums Approbation paa Købekontrakterne med Grosserer Filtenborg angaaende en Parcel ved Dalgas Avenue samt med Tømrer S. Møller og Brødr. Severinsen angaaende 2 Grunde ved Hans Brogesgade.

6. (J. Nr. 196—1905). Skrivelse fra Bro­lægningsud­valget med Tillæg af 22. f. M. til Rapporten over de i Aaret foretagne Kontrolmaalinger paa Aarhus elektriske **Sporvejslinie**. De i Juni Maaned forefundne Fejl ved Skinnestødene og Telefon­beskyttelsesnettet er alle rettede, og Sporvejen be­finder sig i elektrisk Henseende nu i fortrinlig Stand. Denne Omstændighed bevirker, at man foreløbig kan udsætte at træffe Foranstaltninger mod de vagabonderende Strømme.

Det ene af de fremsendte Eksemplarer vil være at tilstille Ministeriet for offentlige Arbejder; det andet Eksemp­lar vil være at tilstille A./S. Aarhus elektriske Sporvej.

7. (J. Nr. 374—1905). Fra Bro­lægningsud­valget forelaa følgende Forslag til Tillæg til **Politived­­tægten** (Færdselsreglement, Renholdelse af Gader m. v.):

»Hermed fremsendes Forslag til Tillæg til Politivedtægten for Aarhus som følger:

§ 20 omredigeres saaledes: »Ingen maa paa offentlig Gade, Vej eller Plads henkaste Glas, Potteskaar, Stene, Søm eller andet, der kan med­føre Ulempe og Fare for Færdselen eller for­urene Gaden eller Vejen. Den, som taber saa­danne Ting, ligesom ogsaa Mursten, Skærver, Rald eller andre Materialer o. lign., skal straks fjerne dem, ligesom Grundejere eller de, som ere pligtige at renholde Fortov eller Gade, straks skulle fjerne Glasskaar o. lign. derfra samt Hundeeskrementer og andre Forureninger, saa­som spredte Madvarer o. lign. fra Fortovene, naar de af Politiet opfordres dertil.

Naar om Vinteren glat Føre indtræder, skulle Ejerne af de til offentlig Gade eller Plads stødende Huse og Grunde uden derom forud

givet Paalæg af Politiet lade Fortovet bestrø med Sand, Aske, Savspaaner eller deslige ud for deres Grunde«.

Grunden til denne Ændring er, at Udvalget mener, det vil være uheldigt for de asfalterede Gader, at Rald og Stenmaterialer, der under Byggeforetagender spredes paa Gaden, kommer under Vognhjulene og derved udsætte Asfalten for Beskadigelse.

Bestemmelsen om Forpligtigelse for Grundejerne til at fjerne Hundeeskrementer fremkommer, fordi Ulempen ved Tilsølingen af Fortovene er stedse stigende, navnlig i Søndergade og de med Fliser omlagte Gadestrækninger. — I de asfalterede Gader, Nørregade, Nørreallé og Guldsmedgade, finder man ikke disse Ulemper begrundet paa, at Byraadet som Betingelse for at gaa med til Asfalteringen forlangte, at Grundejerne skulde renholde Gade og Fortov paa saadan Maade og i saadant Omfang, som Byraadet maatte forlange. Renholdelsen foretages af Entreprenører engagerede af Grundejerne paa Betingelser, der ere fastsatte af Udvalget, og hvoraf vedlægges et Eksempplar.

§ 29 tilføjes efter Politimesterens Forslag: »Butiksvinduer, som naa helt ned til Fortovets Overflade eller kun holdes i en Afstand af 12 Tommer fra denne, skulle være hegnede med forsvarligt Rækværk af mindst $1\frac{1}{4}$ Alens Højde«.

Udvalget foreslaar at affatte denne Paragraf i Overensstemmelse med Tilføjelsen til den ny Byggevedtægt.

§ 36 omredigeres saaledes: »Kørende og ridende skulle holde sig til den Side af offentlig Gade eller Vej, der er paa deres højre Haand, og maa ikke, naar Vejen er fri, køre eller ride

midt ad denne. Naar de møde hinanden, skal hver især vige af tilhøjre. Køres eller rides der forbi et foranværende Køretøj eller en foranværende Rytter, skal den forbipasserende holde til venstre; ved Gadehjørner og ved Skæringspunkter af to eller flere Færdselslinier er saadan Forbipasseren forbudt. Kørsel og Riden omkring Gadehjørner samt ud af Porte eller andre Udkørsler fra Gaarde skal foregaa langsomt«.

»Efter Slutningen tilføjes: »Paa de i offentlig Gade eller Vej nedlagte Sporvejsskiner maa der ikke uden Nødvendighed køres. Kørende og ridende skulle derhos paa Sporveje altid vige til Side for Sporvogne, hvad enten disse møde dem eller køre i samme Retning som de. Ligeledes skal enhver paa Sporet holdende Vogn rømme Sporet for en sig nærmende Sporvogn«.

Grunden til Tilføjelsen skyldes Tilstedeværelsen af Sporvejen, om hvilken den nuværende Politivedtægt ikke indeholder nogen Bestemmelse.

§ 37 tilføjes ifølge Forslag af Politimesteren: »Ligeledes skal der viges afvejen for Brandvæsenets Køretøjer. Medens disse passere forbi, skulle andre kørende holde stille eller køre i Skridtgang«.

§ 38 omredigeres saaledes ifølge Forslag af Politimesteren:

Punkt 1 tilføjes i Slutningen: »ligesaa lidt som der til den maa fastgøres Paahængsvogne«.

Punkt 2 faar følgende Ordlyd: »Paa Byens Gader og beboede Veje samt andre Steder, hvor der er stærk Færdsel, maa Cyklister ikke køre hurtigere end en Vogn i frit Trav og kun to ved Siden af hinanden; om Gadehjørner skal Kørslen foregaa langsomt og enkeltvis. Hvor

Skridtkørsel er paabudt, skal Cyklekørende staa af og trække Cyklen«.

Som Punkt 7 indsættes: »De ved Gader og Veje udlagte Cyklestier ere forbeholdte Cyklistere. Hvor der i samme Gade eller Vej findes 2 Cyklestier, skal der altid — bortset fra nødvendig Forbikørsel — køres paa den Sti, der ligger tilhøjre.

Personer, der maatte befinde sig paa Cyklestier, eller Cykler, der føres ved Haanden, maa vige straks ved givet Signal.

Det er forbudt Vogne af enhver Art at køre ind paa Cyklestierne, ligesom Vogne ej heller maa holde paa Stierne, saaledes at de ere til Gene for Cyklisterne«.

Punkt 4. Udvalget foreslaar, at følgende »men tilladt paa Ridestier« udgaar.

Punkt 8. Det er forbudt Motorcykler at færdes paa Cyklestier.

Grunden til Tilføjelsen er, at Politivedtægten mangler Bestemmelse for Benyttelse af Cyklestier. Der er nu anlagt saa mange saadanne Stier, og Benyttelsen af disse er saa stor, at det bliver nødvendigt at fastsætte Bestemmelse desangaaende.

§ 40 omredigeres ifølge Forslag af Politimesteren saaledes:

Efter: »eller Ulæmper for Færdslen«, i 1. Stykke, tilføjes: »Det er kun tilladt at skubbe Haandvogue foran sig, naar den, der kører Vognen, har fri Udsigt over Læsset«.

Foran sidste Punktum tilføjes: »Paa begge Sider af ethvert Køretøj, der ikke særlig er bestemt til Personbefordring, skal være angivet med paamalede tydelige Bogstaver af mindst 3 Tommers Højde Ejerens Navn og Bopæl. Ejer

samme Person flere ikke særlig til Personbefordring bestemte Køretøjer, skal hvert enkelt Køretøj tillige være forsynet med et særligt Nummer af mindst samme Størrelse som Bogstaverne«.

§ 41. Politimesteren foreslaar følgende Tilføjelse: »Trækvogne maa ikke føres af Personer, der ere yngre end 14 Aar«.

Udvalget mener dog, at det bør tillades Børn under 14 Aar at føre Trækvogne af Bæreevne under 200 Pd., hvilke f. Eks. finder Anvendelse ved Transport af Kolonialvarer, Manufakturvarer o. lign.

§ 47, 4. Stk. tilføjes ifølge Politimesterens Forslag: »Ejere af Hunde skulde paase og være ansvarlige for, at disse ikke ved vedholdende Gøen eller Tuden forstyrre de omboende«.

§ 75 tilføjes i Slutningen ifølge Politimesterens Forslag: »Paa enhver til offentlig Befordring bestemt Drosche, der findes paa offentlig Gade, Vej eller Plads, skal være anbragt 2 Lygter, der fra den Tid, da Gadelygterne tændes, og til Daggry, skulle være forsynede med klart brændende Lys. Lygterne skulle være anbragte een paa hver Side af Vognen saa langt foran som muligt. Paa den udvendige Side af Lygterne skal være anbragt Droschens Nummer med hvide gennemskinnende Tal af mindst $2\frac{1}{4}$ Tommes Højde paa grønt Glas som Bund«.

Formanden skulde henstille, at man underkastede den foreliggende Sag 2 Behandlinger, da den omfattede saa mange forskellige Bestemmelser, at man vanskelig kunde faa Overblik over dem med det samme.

ad § 20. Lottrup fandt Udvalgets Forslag til Ændring i denne Paragraf altfor rigoristisk. Fulgte man Udvalget, vilde det i en følelig Grad

gaa ud over Grundejerne. Her i Byen var man allerede naaet langt frem med Hensyn til Renholdelsen af Gaderne; disse fejedes alle een Gang om Dagen, og ønskede man Fejning foretaget oftere, maatte det Offentlige foranledige, at et Par Mænd i Løbet af Dagen gik gennem Byen og foretog det i saa Henseende fornødne. At forlange, at Husejerne til enhver Tid skulde holde vedkommende Fortov fri for Hundeeskrementer var i hvert Tilfælde et ganske urimeligt Forlangende.

Formanden forekom det, at den foregaaende Taler overdrev en Del. Der var ikke i Udvalgets Forslag Tale om, at stille Krav om, at Husejerne uopholdeligt skulde fjerne Hundeeskrementer og andre Forureninger, men først naar de af Politiet opfordredes hertil. Herved paalagdes der sikkert ikke Grundejerne nogen ny særlig Byrde.

Vestesen henviste til den i Udvalgets Indstilling givne Begrundelse af Forslaget om at paalægge Grundejerne at rense Fortovene for de omtalte Forureninger. Naar man saa, hvorledes Renholdelsen af de asfalterede Gader foregik, var det sikkert berettiget at stille det omhandlede Forlangende til Grundejerne ogsaa i de andre Gader. Udvalget havde haft under Overvejelse at lade den yderligere Renholdelse foretage ved nogle af Kommunen dertil antagne Mænd, men man befrygtede, at Grundejerne, hvem det paa hvilede at lade vedkommende Gadestrækning rengøre hver Morgen, vilde foretage den Rengøring mindre omhyggeligt, naar de vidste, at Kommunens Folk senere op ad Dagen kom og fejede den. Han maatte derfor anbefale, at man fulgte Udvalgets Forslag.

Nørgaard kunde fuldt ud slutte sig til Udvalgets Forslag, der sikkert var meget betimeligt.

Lottrup fastholdt, at det vilde være en stor Gene for Grundejerne, hvis man paalagde dem Pligt til at foretage Gadefejning midt paa Dagen paa Tidspunkter, hvor de ikke altid havde Folk til deres Raadighed. Man behøvede sikkert ikke at frygte for, at de skulde foretage den dem paa-hvilende daglige Rengøring af de paagældende Gadestrækninger mindre grundigt, da Politiet jo skulde føre Tilsyn med, at Gaderne hver Morgen var behørig rengjorte. Kunde Udvalget faa Husejerne i Ryesgade og Søndergade til at slutte sig sammen om Renholdelse i Fællesskab af disse Gader, ligesom Tilfældet var med de asfalterede Gader, vilde dette sikkert være billigere for de vedkommende og behageligere for Fodgængerne i disse.

Samuel sen tilraadede at vedtage Udvalgets Forslag. Det bedste vilde maaske nok være, at faa Renholdelsen af alle Gaderne foretaget ved Kommunens Foranstaltning, men det vilde for Øjeblikket blive alt for kostbart. At lade et Par Mænd gaa gennem Byen nogle Gange om Dagen for at rense Fortovene, vilde være ganske utilstrækkeligt.

Mikael Johansen kunde i Modsætning til Lottrup ikke erkende, at man ved at ændre den omhandlede Paragraf som af Udvalget foreslaaet paa nogen Maade gik Grundejerne for nær. Det forekom ham udmærket og paatrængende nødvendigt at faa indsat en Bestemmelse om Fjernelse fra Fortovene af al Slags Forureninger.

J. C. Petersen var nærmest tilbøjelig til at slutte sig til Lottrups Udtalelser. Der var efterhaanden lagt Byrder nok paa Grundejerne, og

den foreslaaede Bestemmelse om Renholdelsen af Fortovene vilde indirekte lægge en ny Byrde paa dem, idet de herefter hele Dagen maatte have nogen til Raadighed til Fjernelse af de ommeldte Forureninger. Han vilde finde det rigtigst, at Kommunen antog et Par Mænd til at renholde Fortovene, og saa forhøjede Hundeskatten, saaledes at det — hvilket ubetinget var det retfærdigste — blev Hundeejerne, der kom til at betale den af deres Hunde foranledigede forøgede Udgift til Gadefejningen.

Nørgaard kunde i og for sig finde Tanken om Forhøjelse af Hundeskatten særdeles tiltalende, — der var altfor mange Hunde her i Byen — men det lod sig desværre ikke for Tiden gøre at realisere denne Tanke. Paa Købstadsforeningens Møde i Sommer havde der været Enighed om det ønskelige i at faa en højere Hundeskat, men Justitsministeriet, til hvem man havde henvendt sig herom, idet der hertil krævedes en Lovændring, havde ikke ønsket noget foretaget i denne Sag foreløbig. Her i Byen opkrævede man Hundeskatten med dens Maksimum.

ad § 36. Lottrup skulde henstille, at der i Vedtægten i Lighed med, hvad Tilfældet var i Frederiksberg Kommune, optoges en Bestemmelse om, at Sporvognene med Heusyn til deres Beskaffenhed, Personale o. s. v., var undergivet Politiets nærmere Forskrifter.

ad § 38. Vestesen bemærkede, at naar man havde foreslaaet at lade Tilladelsen til Cyklekørsel paa Ridestierne bortfalde, var Grunden hertil den, at man gik ud fra, at det rimeligste var, at Ridestier og Cyklestier var forbeholdt henholdsvis Ryttere og Cyklister. Den nævnte Forandring vilde næppe medføre nogen Ulempe, naar

alene undtoges Stien ved Havnen, der for Tiden baade benyttedes af Ryttere og Cyklister; Udvalget fandt imidlertid, at det retfærdigste vilde være at overlade denne til Cyklisterne. — Angaaende Motorcyklerne var Politimesteren af den Anskuelse, at man af Hensyn til den almindelige Færdsel helst fremdeles burde tillade disse at færdes paa Cyklestierne. Udvalget nærede imidlertid ingen Tvivl om, at Cyklisterne meget nødigt saa Motorcykler paa Cyklestierne, og at der var meget berettiget i Frygten for, at der skulde kunne afstedkommes Ulykker for det cyklende Publikum ved at opretholde Tilladelsen. Dertil kom, at Fristelsen for Motorcykler til at sætte Farten op over det tilladelige, naar de færdedes paa Cyklestierne, var saa stor, at man næppe kunde forvente, at Bestemmelserne i saa Henseende kunde opretholdes. Udvalget var derfor af den Anskuelse, at det burde forbydes Motorcyklerne at færdes paa Cyklestierne.

Thomsen skulde gøre opmærksom paa, at der ogsaa i Frederiks-Alle langs den gamle Kirkegaard fandtes en Sti, der benyttedes saavel af Ridende som af Cyklende.

Lottrup anbefalede i Overensstemmelse med den af Politimesteren hævdede Opfattelse at henviser Motorcyklerne til Cyklestierne; saa vidste man, hvor man havde dem, og kunde lettere tage sig i Agt for dem.

Vestesen oplyste, at naar han ikke havde omtalt den af Thomsen fremdragne Sti i Frederiks Alle, kom dette af, at der var indkommet Andragende fra vedkommende Grundejere om delvis Omlægning af Alleen. Dette Spørgsmaal havde Udvalget under Overvejelse, og i Forbin-

delse med dette vilde man kunne ordne Forholdene vedrørende den nævnte Sti.

Nørgaard erindrede om, at der altid tidligere i Raadet havde været Stemning for at faa Motorcyklerne bort fra Cyklestierne, hvor de var til megen Ulempe for de andre Cyklister. Han vilde absolut tilraade, at man sluttede sig til Udvalgets Forslag i den ommeldte Henseende.

Filtenborg var ligeledes af den Mening, at det var rigtigst at henvise Motorcyklerne til de almindelige Veje.

ad § 41. Laursen var bange for, at man ved at sætte en Bæreevne af 200 Pd. som Grænse ikke vilde opnaa tilstrækkelig Beskyttelse for de ganske unge Drengene. Man saa desværre altfor ofte Drengene, der trak for svære Læs.

Mikael Johansen troede, roligt, man kunde acceptere Udvalgets Forslag. Ved en Bestemmelse om, at Drengene under 14 Aar aldeles ikke maatte føre Trækvogne, vilde man dels i høj Grad vanskeliggøre det for de Handlende at faa Bydrengene, dels i mange Tilfælde kun opnaa, at Drengene maatte bære de tunge Byrder, og det havde de mere Skade af end at køre dem paa en let Trækvogn.

Vestesen kunde paa Udvalgets Vegne erklære, at det var villigt til at tage det ommeldte Spørgsmaal om Vægt Grænsen under nærmere Overvejelse. Man gik ud fra, at Børnene havde bedre af at føre Byrderne paa Trækvogn end af at bære dem, og Udvalget havde foreløbig kun ønsket at erfare, om Raadet delte denne Anskuelse.

ad § 47. Formanden skulde foreslaa, at Bestemmelsen udvidedes saaledes, at Ejerne af Hunde efter forudgaaet Advarsel var ansvarlig for, at disse ikke ved vedholdende Gøen eller Tuden

under aaben Himmel — ogsaa paa Ejernes egen Grund — forstyrrede de Omboendes Ro.

Nørgaard vilde støtte Formandens Forslag.

Lottrup tvivlede noget om, at et saa omfattende Ansvar kunde paalægges Hundeejerne.

ad § 75. Lottrup syntes, at det var noget for tidligt at komme med en saadan Bestemmelse, som København f. Eks. først havde indført, da den var en By paa ca. 400,000 Mennesker. Der var ikke flere af de omhandlede Køretøjer her i Byen, end at Politiet let kunde kende saa at sige baade Vogne og Heste. Bestemmelsen vilde derhos paaføre Vognmændene en ret følelig aarlig Udgift.

Vestesen skønnede ikke rettere end, at naar Politimesteren ønskede en Bestemmelse som den nævnte, der sigtede til at lette Ordenens Opretholdelse, burde man støtte ham, og saa maatte Vognmændene finde sig i den næppe synderlig store Udgift, den kunde medføre for dem.

Sagen gik til 2. Behandling.

8. (J. Nr. 370—1905). Der forelaa fra Brolægningsudvalget vedrørende Spørgsmaalet om **Kørsel** med Vogne belæssede med Tømmer, Brædder, Jernstænger o. l. gennem Ryesgade og Søndergade følgende Erklæring:

»I Anledning af Forslaget om at forbyde Arbejdskørsel mellem Havnen og Frederiksbjerg igennem Byens Søndergade skal bemærkes, at det nærmest er de med Trælast belæssede Vogne, der virker generende for Færdslen, og Udvalget har derfor confereret med Aarhus Trælasthandel om Sagen, og vil for Fremtiden alle Vogne belæssede med Tømmer og Planker fra dette Firma blive befordrede fra Havnen til Oplagspladsen paa Frederiksbjerg dels over Mindebro, dels over Rullebroen, uden at passere Søndergade og Ryes-

gade. Politimesteren kan uden Vedtægtsforandring opretholde denne Ordning i Henhold til Politivedtægtens § 34, naar Byraadet vedtager, at Færdsel med Vogne belæssede med Brædder eller Tømmer ikke for Fremtiden maa foregaa igennem Byens Søndergade og Ryesgade.

Angaaende Vibyvejens Spadseresti opfordrer Udvalget Byraadet til at træffe Bestemmelse om, at denne Sti udelukkende forbeholdes Fodgængere og at give Politiet Meddelelse i saa Henseende.

Idet Cyklisterne bortvises fra Stien ere de i Øjeblikket uheldigt stillede, men Udvalget har optaget paa Forslaget til Budgettet for det kommende Aar et Beløb til Forbedring af disse Forhold«.

Udvalgets Erklæring tiltraadtes.

9. (J. Nr. 371—1905). I Anledning af en fremsendt Politirapport angaaende **Afspærringen af** den saakaldte »**Bagvej**« paa Christiansbjerg forelaa fra Brolægningsudvalget saalydende Erklæring:

»Ved Behandlingen af Sagen om Afspærringen af Nyvej kom Byraadet til den Slutning, at det havde i sin Magt at foranledige Afspærringen hævet, og en saadan Magt maa Byraadet formentlig ogsaa have i det foreliggende Tilfælde; men de Grundejere, som have Adgang til den her omhandlede Vej, kunne selv foranledige Afspærringen hævet ved Hjælp af Domstolene.

Der foreligger ingen Opfordring fra Grundejerne til Byraadet om Assistance i saa Henseende, og da der ved Afspærringens Fjernelse formentlig bliver stærkere Færdsel paa Vejen og dermed Udsigt til forøgede Vedligeholdelsesudgifter, skønner Udvalget, at der ingen Anledning

er for Byraadet til at foretage noget i Anledning af Fremkomsten af den anonyme Skrivelse«.

Den foreliggende Indstilling tiltraadtes.

10. (J. Nr. 79—1905). Der forelaa fra samme Udvalg Indstilling om Approbation paa følgende Tilbud fra Dagrenovations Entreprenørerne om **Bortkørsel af kasseret Husgeraad** m. m.:

»Undertegnede Dagrenovationsentreprenører for det nordlige og det sydlige Distrikt erklærer herved at indgaa paa følgende Ændringer i den bestaaende Kontrakt:

1) Kontrakten, der udløber 1. Maj 1906, forlænges et Aar, saaledes at den fra Kommuns Side først kan opsiges til Ophør 1. Maj 1907. Fra dette Tidspunkt kan den opsiges til et hvilket som helst Tidspunkt med $\frac{1}{2}$ Aars forudgaaende Varsel.

2) Entreprenørerne forpligte sig til fra Dato til Kontraktens Ophør at bortkøre uden Vederlag fra samtlige Ejendomme i de paagældende Distrikter alt kassabelt Husgeraad af enhver Art og navnlig:

gamle kasserede Kulspande,
— — Madrasser,
— — Blikdaaser,
gammelt Sengehalm i Sække,
— Tapetpapir.

3) Bortkørslen af disse Genstande finder Sted paa 1 eller 2 Dage f. Eks. Tirsdag og Fredag i hver Uge efter Byraadets nærmere Bestemmelse i Tiden fra 2—4 Eftermiddag, idet dog den almindelige Dagrenovationsbortkørsel skal være tilendebragt som sædvanlig i Overensstemmelse med den bestaaende Kontrakt.

4) Ved Bortkørsel af saavel den almindelige Dagrenovation som ovennævnte gammelt Hus-

geraad og Affald maa intet fjernes fra Vognene, men det tilføres de af Byen anviste Lossepladser«.

J. Chr. Andersen. P. Bundgaard.
Udvalgets Indstilling tiltraadtes.

